

בנות תל-אביב על הטנק
מפא"ש גס וגלוי לב...

נסדניה

מסודר ומצוחצח למופת בכיכר מלכי ישראל בתל-אביב, "הלא כל הארץ היא חיות, גם אמצע תל-אביב!"

האימרה נאמרת בצחוק, אבל הרבה מי חיילי השריון ראו בה השבוע אמת. כי רובם, שלא התנסו עדיין בקרבות אש חיה, ניהלו השבוע את אחד הקרבות הקשים ב"חיהם". האויב היה חסר רחמים לחלוטין. הוא התגנב דרך גדרות שלושת חניוני ה"שריון" — ביפו, ביד-אליהו ובכיכר מלכי ישראל — ביום ובלילה. הוא חדר לאהלים, הסתער על הטנקים שהיו ערוכים במסדר ומצוחצחים, זינק אל תוך התותחים המת-נייעים וכבש אותם כיבוש מלא. לא היו אלה אלא רבבות ילדי העיר שבאופן מאורגן, בסיוור בתי-הספר ובפרטיזוניות, באו לעשות הכרה עם שריוגאי צה"ל. "קחו אותי מפה, קחו אותי לסידרה, לשיפשוף ואבק, אבל קחו ממני את הילדים האלה!" זעק סמל-שריון, שנאלץ בפעם העשירית אותו יום להכניס נערה לצריח האי.אמ.איקס, להסביר לפספוס בן 6 איך פועלות השרשרות, ו"לרוץ אחרי פספוס שני, שהתחשק לו לסתוב את הטלפון המחובר לירכתי הטנק, באמ צעותו מתקשרים חיילי השדה המסתערים ליד הטנקים עם הצחת היושב בפנים.

גזוז ומידיטריזום. אולם המלחמה לא היתה בכל זאת גוראה כל כך. "בעצם, למה לא משאירים את המחנה כאן כל השנה?" היקשו החיילים, כשנאלצו לפרק את אהלי הסיירים שלהם, ולחזור אל משטחי האימור גים המאובקים. כי למרות שחיו שלושה ימים בתוככי העיר, במשטר צבאי חמור פי כמה, בו נאלצו לשמור יותר מתמיד על הנקיון והסדר, לקיים את כל גינוני הטקס הצבאיים, הם זכו לפינוק כיאה לבנים מאר-מצים. הרס"פים לא צעקו עליהם, לאיש לא ניתן לרוץ רונגל מסביב לכיכר, הילדים שעמדו סביב הגדרות עבדו כמלצרים כדי להגיש לחיילים כל טוב, מכוס גזוז מה קיוסק הסמוך ועד לעוגה ששלחה אמא. חג השריון הוסיף השבוע מוראל לשני הצדדים, גם לחיילים וגם לילדים. ורק מבר-גרים מעטים עמדו מרחוק ליד התניונים, כשבלבם זכרונות מטרידים מימים עברו.

מנגנון

נציג בני-יורק

באמצע החודש שעבר קיבל יוסף (לוי-ליק) אילן מכתב קצר מן הממונים עליו בירושלים. תוכנו של המכתב: כהונתו של אילן בארצות-הברית, כנציג חברת התיירות הממשלתית, מתקרבת לקיצה. את מקומו יתפוס בעוד שבועות אחדים יוחנן ביהם, מי שהיה מנהלה הכלכלי של חברת התיירות והממונה על אילן.

המכתב נראה מוזר מאוד לאילן, שלא

העם

כל העם צבא

אילו קרה הדבר בארץ אחרת, היה הלב מתכוץ למראה המחזה: ילדים קטנים מטפ-סים על גבי טאנקים, כאילו לא היו מכשירי-השמדה, אלא צעצועי-ענק שנועדו במיוחד בשבילם. נערות מצטלמות ליד התותחים ה-קטלניים, כאילו היו אביורי אופנה חדישים. אך הדבר קרה בתל-אביב (ראה להלן), ועל כן לא ראה בכך איש תוצאה של חינוך מיליטריסטי מסוכן. כי במדינת ישראל עומד הצבא במרכז החיים הלאומיים. הוא היצירה היחידה אשר האומה כולה מתגאה בה. הוא התוכן היחיד בחיי אזרחים בלתי-ספורים, אשר צו הגיוס למילואים גואל אותם מבית אפור, מעבודה משעממת ומתחושה עמוקה של תוסרת-חכלית.

האבר החשוב ביותר. השבוע שכן צה"ל כמעט ללא הרף בלב המחשבה ה"לאומית". תותחיו ושריוניו תפסו חלק גדול בויכוח הסמוי אך הכללי, שעבר השבוע בלב ה"אומה: אם לתקוף את ירדן כדי למנוע את נפילתה לידי גמאל עבד אל-נאצר, או לא (ראה הנידון). הוצהרו הצהרות, הוכחשו הכ"חשות, שודרו שידורים. אך מאחורי כל פיסות הנייר עמדה הפלדה הקרה של צבא ההגנה לישראל — וכל ישראלי ידע זאת. בצורה שונה לגמרי עמד צה"ל השבוע במרכז ויכוח לאומי אחר, שהלך והתפשט. היה זה הויכוח על פסק-הדין של רצח כפר-קאסם. עתון אחרי עתון נגרף בויכוח זה, פירסם דעות של אזרחים שייצגו את כל צבעי הקשת — החל בפאשיזם גס וגלוי-לב, שהרים על גס את הציתנות העיוורת של רובוטים המוכנים לרצוח נשים וילדים ב"הינתן הפקודה, וכלה בהומאניזם הנאור של המטיפים ל"נשק טהור", שהצדיקו את הדין ואף דרשו להרחיבו על בעלי הדרגות ה"גבוהות שנתנו את הפקודה. אלא גם אלה, סוגדי פולחן הכוח ואוהדי החייל-האזרח האחראי למעשיו, הכירו ב"עובדת יסוד אחת: למשך זמן רב יישאר צבא ההגנה לישראל החשוב באברי הגוף הלאומי — ועל כן חשוב שבעתים לדאוג לכריאתו ולשמרו ממחלות ממארות.

צבא

הנורא שבאויבים

"הצבא הישראלי נערך על הגבול," זעק השבוע ריוי קאהיר. "השריון הישראלי מת-כונן לזנק אל ירדן," התרו התזיקו אחריו שאר שופרות התעמולה של רע"ם. באותו זמן חנו מיטב יחידות השריון של צה"ל בככרות תל-אביב. "מה יש?" הת-לוצצו חובשי הכומתות השחורות, בהאזינם לחדשות, שהועברו אליהם ברמקולים בחניון

סוד חצוות החיים ...

התכשיר
הדיאטטי
הישראלי
החדש

**טונוי
רויאל**

מכיל
"מוזון מלכות"
(ג'ילה רויאל)
+ ויטמין E

★

להשיג בכל
בתי המרקחת

80 שנה נסיון

בכל העולם בהוראת

• אנגלית
• צרפתית

עברית, גרמנית, פורטוגזית, ספרדית, רוסית וכו'. הכנה לכל הבחינות. לפני הצהרים קבוצות של 3-5 איש בלבד. אחרי הצהרים — קבוצות מרוכזות ועזרה לתלמידים.

בי"ס ברליץ

רחוב נחלת בנימין 2
תל-אביב, טל. 62347

למד לרקוד

אצל

ז'אק

49 בדי-הודיה
תל-אביב 49

פקידים!

תלמידים!

סטודנטים!
הרשמו עוד היום לקורס ל-

קצרנות

עברית ו/או אנגלית

(שני חודשים, סעמיים בשבוע)

ב-אולסן גרג- (GREGG).

כת"א: אצל ח. בריקמא, גורדון 5

בחיפה: במעלה, שמריהו לוי 30

הצלחה מובטחת!

הרושם
הראשון
קובע

הראשון בדבי ג'רסי

ג'נקול

באיכות ייצוא

חליפות • שמלות • מעילים